

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9Csp/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919200100
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2019:5919200100.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží č. 8/A, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: F. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. Q. XXXX/X, XXX XX J., o zaplatenie sumy 1 XX9,04 Eur s prísl.,

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.019,04 eur spolu s dlžnými úrokmi z istiny vo výške 524,36 eur, úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 94,96 eur od 09.02.2016 až do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 924,08 eur od 09.02.2016 až do zaplatenia a bankové poplatky vo výške 39,65 eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

Žalobcovi sa priznáva právo na náhradu trov konania v rozsahu 23,82 %, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť vo výške stanovenej samostatným uznesením Okresného súdu Ružomberok.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.01.2019 sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 1.019,04 eur, dlžné úroky z istiny vo výške 1.620,95 eur, zmluvný úrok vo výške 31,40 % ročne zo sumy 1.019,04 eur od 16.01.2019 až do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.019,04 eur od 16.01.2019 až do zaplatenia a bankové poplatky vo výške 39,65 eur a súčasne aby mu nahradil trovy konania. Po skutkovej a právnej stránke žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 06.08.2018 medzi zmluvnými stranami Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, bola pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. 1437451853 postúpená na žalobcu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere boli okrem iného Obchodné podmienky spoločnosti Poštová banka, a.s. pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti Poštová banka, a.s. a Sadzobník poplatkov spoločnosti Poštová banka, a.s.. Žalovaný svojím podpisom na zmluve o úvere potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe predmetnej zmluvy o úvere poskytol právny predchodca žalobcu, t.j. spoločnosť Poštová banka, a.s. žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1.200,-eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s úrokmi, poplatkami a inými peňažnými plneniami v zmysle zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil úvery riadne a včas, následkom čoho právny predchodca žalobcu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 08.02.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný dlžnú sumu z úveru neuhradil ani len zčasti. Na základe uvedených skutočností

vznikla žalovanému povinnosť ku dňu 15.01.2019 zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 1.019,04 eur, dlžné úroky z istiny do 15.01.2019 vo výške 1.620,95 eur, zmluvný úrok vo výške 31,40 % ročne zo sumy 1.019,04 eur od 16.01.2019 až do zaplattenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.019,04 eur od 16.01.2019 až do zaplattenia a bankové poplatky vo výške 39,65 eur.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

3. Na pojednávaní zo dňa 22.07.2019 žalovaný v celom rozsahu súhlasil so skutočnosťami uvedenými v písomnej žalobe, keď poukázal na to, že on sa so žalobcom už skontaktoval a dohodli sa na splácaní predmetného dlhu v splátkach po 100,-eur mesačne. Súčasne poukázal na to, že on predmetnú zmluvu o úvere uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu ako spotrebiteľ a tieto prostriedky utratil na bežné výdavky.

4. V súlade s § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ako aj v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, pričom svoju neúčasť, ako aj neúčasť žalobcu na pojednávaní ospravedlnil, pričom súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci bez ich prítomnosti.

5. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom. Dňa 18.03.2014 uzatvoril právny predchodca žalobcu, t.j. spoločnosť Poštová banka, a.s. v právnom postavení veriteľa so žalovaným v právnom postavení dlžníka zmluvu o úvere dobrápôžička, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička/úver v celkovej výške 1.200,-eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť v 18 mesačných splátkach po 85,- eur. Termín konečnej splatnosti úveru bol dojednaný na deň 15.09.2015 a dátum prvej mesačnej splátky úveru bol dojednaný na deň 15.04.2014. Celkové náklady žalovaného v súvislosti s poskytnutým úverom predstavovali výšku 1.514,17 eur. V predmetnej zmluve je uvedená priemerná hodnota RPMN vo výške 46,30 % ročne, pri dojednanej RPMN 36,35 % ročne a úrokovej sadzbe 31,40 % ročne. Z dôvodu, že žalovaný porušil svoju povinnosť a nesplácal predmetnú pôžičku (spotrebiteľský úver) riadne a včas, právny predchodca žalobcu listom zo dňa označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 08.02.2016, keď k uvedenému dňu predstavovala dlžná suma výšku 1.583,05 eur a pozostávala z dlžnej istiny vo výške 1.019,04 eur, úroku vo výške 524,36 eur a poplatkov za upomienky vo výške 39,65 eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06.08.2018 došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere z pôvodného veriteľa, t.j. spoločnosti Poštová banka, a.s. na žalobcu.

6. S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou uzavretou podľa § 2 písm. d) Zákona č. 129/2010 Z.z. pričom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je svojím charakterom typovou zmluvou na predtlačenom formulári obsahujúcom zmluvné podmienky, ktorých obsah žalovaný ako spotrebiteľ nemohol pri jej uzavretí ovplyvniť. Pokiaľ ide o posúdenie predmetnej zmluvy ako spotrebiteľskej zmluvy, súd poukazuje na to, že zo samotnej zmluvy vyplýva, že žalovaný túto zmluvu uzatváral ako fyzická osoba, keď v predmetnej zmluve je identifikovaný údajmi fyzickej osoby (adresou trvalého pobytu a rodným číslom. Skutočnosť že menovaný predmetnú zmluvu uzatvoril ako spotrebiteľ vyplýva aj z jeho výpovede, v ktorej uviedol, že predmetný úver použil na súkromné účely a zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ. Z dôvodu, že predmetnou zmluvou o úvere bol založený vzťah vykazujúci prvky zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd na zmluvný vzťah aplikoval ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa. V rámci limitov stanovených v spotrebiteľskom sporom konaní podrobil súd obsah predmetnej zmluvy preskúmaniu z hľadiska jej súladu so spotrebiteľským právom, pričom dospel k záveru, že predmetná zmluva obsahuje náležitosti prezumované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy.

7. V spore nebolo medzi stranami sporné, že účastníci zmluvy si dojednali zmluvný úrok vo výške 31,40 % ročne do doby splatnosti úveru, žalobca však v zmysle zmluvných dojednaní pristúpil k zosplateniu celého úveru ku dňu 08.02.2016 (v súvislosti so splatnosťou celého úveru súd poukazuje na to, že právny predchodca žalobcu v listine označenej ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 08.02.2016 napriek tomu, že konečná splatnosť predmetného úveru bola v zmysle zmluvy o úvere dojednaná na deň 15.09.2015, stanovil nový termín splatnosti celého úveru, a to deň 08.02.2016). Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu žalobcovi zmluvný úrok odo

dňa účinkov zosplatnenia nepatrí. Úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Po nadobudnutí splatnosti úveru veriteľovi vzniká nárok na vrátenie požičanej sumy, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnosti úveru. Ak nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, nie je dôvod ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom (bližšie porovnaj rozsudok KS v Žiline č.k. 7Co/75/2018-136 zo dňa 27.06.2018). Súd pritom vychádzal z uznesenia Ústavného súdu SR IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012, ktorým Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho súdu, ako aj prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania, keď uvedený záver vyplýva aj z rozhodnutia NS SR publikovaného pod č. R 59/1998 sp.zn. 4Obo/143/1998. Uvedený záver nachádza potom oporu aj v ďalších rozhodnutiach odvolacích súdov (viď. napr. rozsudky Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 10Co/108/2014, 11Co/12/2017, 11Co/157/2017, 7Co/1/2018 a 5Co/108/2019, ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 6Co/190/2014). Pokiaľ sa potom žalobca v súdnej veci domáhal zmluvných úrokov z nesplatennej istiny aj po dobu po 08.02.2016, súd dospel k záveru, že žalobcovi nárok na zmluvné úroky po tomto dni nevznikol. Súd potom priznal žalobcovi nárok na zaplatenie istiny vo výške 1.019,04 eur, nárok na zmluvné úroky a úroky z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, t.j. do 08.02.2016 vo výške 524,36 eur (viď výzva na čl. 40 spisu), úroky z omeškania vo výške 5,15 eur ročne zo sumy 94,96 eur (t.j. sumy pozostávajúcej z neuhradenej časti splátky splatnej dňa 15.07.2014 vo výške 9,96 eur, keď predmetná splátka v zmysle aktuálneho stavu úveru bola uhradená iba vo výške 75,04 eur a celej neuhradenej splátky splatnej dňa 15.08.2014 vo výške 85,-eur, čo v súčte predstavuje sumu 94,96 eur) od 09.02.2016 až do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 924,08 eur od 09.02.2016 až do zaplatenia, ako aj bankové poplatky, ktorých výšku mal súd preukázanú zo založeného výpisu z účtu žalovanej vo výške 39,65 eur. Pokiaľ sa žalobca domáha zaplatenia zmluvných úrokov z istiny po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. po dni 08.02.2016, súd žalobu z vyššie uvedených dôvodov v tejto časti zamietol.

8. Súd súčasne priznal žalobcovi úroky z omeškania (pozn. tieto od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 15.01.2019 vyčíslil spolu so zmluvným úrokom na sumu 1.620,95 eur) vo výške 5,15 % ročne zo sumy 94,96 eur od 09.02.2016 až do zaplatenia (v čase splatnosti splátky splatnej dňa 15.07.2014, ktorá bola uhradená iba vo výške 75,04 eur a splátky úveru splatnej dňa 15.08.2014 vo výške 85,-eur, ktorá nebola uhradená ani z časti, predstavoval zákonný úrok z omeškania výšku 5,15 % ročne) a úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 924,08 eur od 09.02.2016 až do zaplatenia. Pokiaľ ide o výšku úrokov z omeškania, súd sa nestotožnil so žalobou, keď žalobca si v žalobe uplatnil úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne, nakoľko výška úrokov z omeškania podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom a účinnom znení ku dňu nasledujúcim po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. ku dňu 09.02.2016 predstavovala výšku 5,05 % ročne a ku dňu splatnosti splátok úveru splatných dňa 15.07.2014 a 15.08.2014 výšku 5,15 % ročne, t.j. o 5 % bodov vyššiu, ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku, keď základná úroková sadzba ECB ku dňu 09.02.2016 predstavovala výšku 0,05 % ročne a ku dňu 15.07.2014 a 15.08.2014 výšku 0,15 % ročne. Pokiaľ sa potom žalobca v žalobe domáhal úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne, súd žalobu v časti čo do zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 0,10 % ročne zo sumy 94,16 eur od 09.02.2016 až do zaplatenia a v časti čo do zaplatenia úroku z omeškania vo výške 0,20 % ročne zo sumy 924,08 eur od 09.02.2016 až do zaplatenia zamietol.

9. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech (žalobca mal vo veci úspech v časti čo do zaplatenia istiny vo výške 1.019,04 eur, zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do stanovenia splatnosti úveru, t.j. do 08.02.2016 vo výške 524,36 eur, úrokov z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 94,96 eur od 09.02.2016 až do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 924,08 eur od 09.02.2016 až do zaplatenia a taktiež v časti čo do zaplatenia poplatkov vo výške 39,65 eur) právo na náhradu trov konania voči žalovanému, ktorý mal v spore úspech v pomerne menšej časti (žalovaný mal v spore úspech v časti čo do zaplatenia zmluvných úrokov vo výške 31,40 % ročne zo sumy 1.019,04 eur od 08.02.2016 až do zaplatenia a ohľadne úrokov z omeškania vo výške 0,10 % ročne zo sumy 94,96 eur od 09.02.2016 až do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 0,20 % ročne zo sumy 924,08 eur od 09.02.2016 až do zaplatenia, ohľadne ktorých súd žalobu zamietol). Keďže žalobca bol vo vzťahu k žalovanému úspešný v rozsahu 61,91 % predmetu konania a neúspešný v rozsahu 38,09 % predmetu konania (po zaokrúhlení), pri zohľadnení pomeru výšky pôvodne uplatnenej istiny, zmluvných úrokov, úrokov

z omeškania, ako aj bankových poplatkov a časti zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, ohľadne ktorých súd žalobu zamietol, súd priznal žalobcovi právo na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 23,82 % (čo predstavuje rozdiel úspechu žalobcu vo výške 61,91 % a neúspechu žalobcu v rozsahu 38,09 % predmetu konania). Pri výpočte pomeru úspechu žalobcu v spore súd vychádzal z pomeru súčtu všetkých nárokov uplatnených žalobcom, spolu s úrokmi z omeškania a zmluvnými úrokmi ku dňu vyhlásenia rozsudku, keď súčet týchto nárokov predstavoval po zaokrúhlení výšku 2.870,98 eur a súčtu žalobcovi priznaných nárokov spolu so zmluvnými úrokmi a úrokmi z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku, ktoré predstavovali po zaokrúhlení výšku 1.777,43 eur. O konečnej výške trov konania bude rozhodnuté v samostatnom uznesení Okresného súdu Ružomberok.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.